

[Ministeren for skatter og afgifter]

nes markedsføring af forbrugslån m.v. Som grundlag for udvalgets vurdering af markedsføringen formuleredes et sæt retningslinjer, som af pengeinstitutternes organisationer er tilstillet samtlige medlemmer.

Retningslinjerne vedrører først og fremmest markedsføring af lån til egentlige forbrugsmål, men indeholder tillige en passus om, at

»Der må ikke markedsføres finansielle konstruktioner, som er skattemæssigt motiverede. Dette gælder såvel udlåns- som indlånsforretninger, f.eks. ved ændringer i hidtidige bogføringstidspunkter for renteindtægter og renteudgifter.«

Da såvel skattereformen som den af regeringen foreslåede afgift på renter af forbrugslån vil kunne indebære en tilskyndelse til tidsmæssig forskydning af tilskrivningen af renteindtægter og renteudgifter mellem 1986 og 1987, er Nationalbanken og pengeinstitutternes organisationer indstillet på at erindre om den ovenfor citerede regel og specielt henstille, at pengeinstitutterne ikke afviger fra sædvanlig bogføringspraksis ved debitering af udlånsrente. Den præcise formulering af henstillingen må selvsagt afvente den endelige udformning af afgiftsloven.«

Spm. nr. S 209

Til *ministeren for skatter og afgifter* (5/11 86) af:

Thoft (SF):

»Finder ministeren det lovligt eller korrekt, at den københavnske borgmester for skatteforvaltningen, som dermed har det administrative ansvar for ligningen, samtidig er formand for Ligningskommissionen i Københavns Kommune, og vil ministeren indhente en udtalelse fra Justitsministeriets lovfdeling om spørgsmålet?«

Begrundelse

Der er flere retspolitiske betragtninger, som bør inddrages i vurderingen af spørgsmålet om »skatteborgmesterens« dobbeltrolle som både øverste politiske chef og ligningskommissionsformand:

1) Ligningskommissionen er et folkeligt kontrolorgan, som borgere kan klage til, hvis de ikke finder skatteforvaltningens ansæt-

telse korrekt. Imidlertid må borgerne føle deres retsbevidsthed krænkede, når de for bordenden på mødet med Ligningskommissionen finder en formand, der samtidig har det politiske ansvar for den administration, der har foretaget skatteansættelsen.

- 2) Ligningskommissionen har bl.a. til opgave at vedtage og føre kontrol med overholdelse af ligningsplanen, og i begge funktioner vil den øverste politiske chef for skatteforvaltningen være anbragt i en dobbeltrolle, som må betyde inhabilitet.
- 3) Der vil i bedste fald foreligge en uheldig sammenblanding af interesser, når enhver underkendelse i Ligningskommissionen af skatteforvaltningens afgørelser bringer Ligningskommissionens formand i en loyalitetskonflikt over for de medarbejdere, han er politisk chef for.
- 4) Københavns Kommune har som bekendt tidligere haft yderst svært ved at overholde den af Ligningskommissionen fastsatte ligningsplan. Såfremt dette måtte gentage sig, hvad spørgeren naturligvis går ud fra ikke sker, vil ligningskommissionsformanden i sin egenskab af ligningskommissionsmedlem være med til at vedtage såkaldte »nødplaner« for at redde stumperne af sit eget politiske fejlskøn i sin egenskab af politisk chef for skatteforvaltningen.
- 5) Københavns skatteforvaltning er i dag tillagt de fleste af de tilsynsopgaver, som i det øvrige land er tillagt amtsskatteinspektorerne i henhold til skattestyrelsesloven. Borgmesterens dobbeltrolle som politisk chef for skatteforvaltningen og som formand for Ligningskommissionen kommer således til at betyde, at han i sin egenskab af chef for skatteforvaltningen skal føre tilsyn med sig selv i sin egenskab af formand for Ligningskommissionen.
- 6) Endelig er det praksis, at skatteforvaltningen kan indklage afgørelser truffet i Ligningskommissionen for højere instanser, såfremt skatteforvaltningen finder Ligningskommissionens afgørelse åbenbart urigtig. Det siger sig selv, at skatteforvaltningen i København vil være yderst tilbageholdende med sådanne klager, der samtidig vil være en klage over en afgørelse truffet af deres politiske chef.